

Oğlan ve Kaşıkçı Kuşu

Aysel Banu YAVUZAL

Ođlan ve Kaşıkcı Kuşu

Aysel Banu YAVUZAL

Theo parlak sarı yağmur çizmelerini giydi ve kırmızı sırt çantasını kaptı. Bugün sulak alan günüydü! Defterini, sivri bir kalem ve kocaman bir gülümseme koymuştu çantasına. Mavi tişörtünde bir kuş resmi vardı ama Theo gerçek kuşları görmek istiyordu. "Maceraya hazır mısınız?" diye sordu annesi. "Hazırım!" dedi Theo ve yola koyuldular.

Sulak alan seslerle doluydu. Su yumuşakça kıyıya vuruyor, sazlar rüzgârda fısıldıyordu. Theo ahşap bir yürüyüş yolunda durup etrafa baktı. Çamur güneşin altında parlıyordu. "Burada neler yaşıyor?" diye merak etti. Annesi suyun karşısını işaret etti. "Şuraya bak," dedi. "Şu beyaz kuşlar kaşıkçı kuşları." Theo'nun gözleri kocaman açıldı.

Theo kaşıkçı kuşlarının sığ suda yürüyüşünü izledi. Uzun pembe bacakları yavaş ve dikkatli hareket ediyordu. Boyunları uzun, tüyleri parlak beyazdı. Ama en tuhaf olan gagalarıydı. Her gaganın ucu düz ve genişti, tıpkı bir kaşık gibi! "Neden yüzlerinde kaşık var?" diye sordu Theo gülerek.

"Bu güzel bir soru," dedi annesi. "İzleyelim ve öğrenelim." Theo defterini ve kalemını çıkardı. Yürüyüş yoluna oturup çizmeye başladı. Önce uzun pembe bacakları çizdi. Sonra beyaz tüyleri. Sonra koyu uçlu, komik kaşık şeklindeki gagayı. Yazdı: Kaşıkçı kuşu. Gaga kaşığa benziyor. Neden?

Bir kaşıkçı kuşu suya adım attı. Anneydi. Uzundu ve sakindi, başında küçük bir tüy tepeliği vardı. Theo nefesini tuttu. Anne kaşıkçı kuşu gagasını suya daldırdı. Sonra onu sağa sola süpürdü. Şıp, şıp, şıp. Gagasının etrafında su dalgalandı. "Ne yapıyor?" diye fısıldadı Theo.

Anne kařıkçı kuřu gagasını sıę suda süpürmeye devam etti. Gagasını azıcık açmıřtı. Theo daha da yaklařtı. "Çorba karıřtırıyor gibi," dedi. Annesi gülümsedi. "Bir řeyler karıřtırıyor," dedi. "Bekle ve gör." Theo'nun kalemi sayfada uçtu. Süpürme hareketini göstermek için oklar çizdi. řıp, řıp.

Sonra anne kaşıkçı kuşu başını kaldırdı. Gagasında küçük, gümüşü bir şey kıpırdıyordu. Küçücük bir balık! Theo şaşkınlıkla nefes aldı. "Yakaladı!" dedi. Anne kaşıkçı kuşu başını arkaya eğip balığı yuttu. Theo defterine yazdı: Kaşık suyu süpürür. Balık kaçamaz. Gaga yiyecek yakalar! Bu bir uyumdur.

Sazların arasından daha küçük bir kuş paytak paytak çıktı. Genç bir kaşıkçı kuşuydu. Tüyleri pamuk gibi yumuşak ve gri-beyazdı. Gagasının daha kısaydı ama yine de küçük bir kaşık şeklindeydi. Genç kuşun iri yuvarlak gözleri vardı. İnce bacakları birbirine yakın, biraz beceriksizce duruyordu. "Bu onun yavrusu olmalı," diye fısıldadı Theo.

Genç kaşıkçı kuşu açtı. Annesini suyun kenarına kadar takip etti. Kısa gagasını indirdi ama süpürmedi. Sadece dürttü. Şıp! Hiçbir şey. Dürt, dürt. Şıp! Yine hiçbir şey. Genç kuş başını salladı. Annesine baktı. Sonra yeniden denedi. Theo kısık bir kahkaha attı. "Hâlâ öğreniyor," dedi.

Anne kaşıkcı kuşu onu azarlamadı. Sadece gagasını yeniden süpürdü, yavaş ve düzenli. Şıp, şıp. Genç kaşıkcı kuşu izledi. Sonra onu taklit etmeye çalıştı. Küçük gagasını sağa sola süpürdü. Şıp! Biraz sallantılıydı ama süpürüyordu! Theo hareketi göstermek için hızlı çizgiler çizdi. "Kaşığını kullanmayı öğreniyor!" diye fısıldadı.

Theo sayfayı çevirip büyük bir resim çizdi. Anne kaşıkçı kuşunu gagası suda olacak şekilde çizdi. Yakında yüzen küçük balıklar çizdi. Süpürmeye çalışan genç kaşıkçı kuşunu çizdi. Sonra yazdı: Kaşıkçı kuşunun gagası düz ve geniştir. Yiyecek yakalamak için suyu süpürür. Yavru izleyerek öğrenir. Kaşıkçı kuşları böyle hayatta kalır.

Theo diğer hayvanları düşündü. Yazdı: Her hayvanın kendine özgü akıllı bir yolu vardır. Zürafanın yapraklara ulaşmak için uzun bir boynu vardır. Ördeğin yüzmek için perdeli ayakları vardır. Tavşanın zıplamak için güçlü bacakları vardır. Farklı uyumlar hayvanların yuvalarında hayatta kalmasına yardımcı olur. Kalemi kısılıyordu ama fikirleri büyüyordu.

Genç kaşıkcı kuşu sonunda bir şey yakaladı! Kısa gagasını kaldırdı ve kaşıқта küçücük bir balık kıpırdıyordu. Genç kuş onu hızla yuttu. Sonra kanatlarını çırpıp mutlulukla sallandı. Anne kaşıkcı kuşu yumuşak, nazik bir ses çıkardı. Theo o kadar geniş gülümsedi ki ön dişinin boşluğu görüldü. "Aferin, küçük kaşıkcı kuşu!" diye fısıldadı.

Güneş batmaya başladı ve sulak alanı turuncuya ve pembeye boyadı. Kaşıkçı kuşları dinlenmek için sazlara doğru yürüdü. Theo defterini kapattı ve göğsüne bastırdı. "Bugün bir şey öğrendin mi?" diye sordu annesi. Theo başını salladı. "Kaşıkları alet gibi," dedi. "Her hayvanın yaşamasına yardımcı olan özel bir aleti var."

Eve dönerken Theo çizimlerine baktı. Süpüren gagayı, küçük balığı ve öğrenen genç kuşu çizmişti. Annesine döndü. "Kaşıkçı kuşlarının kaşığı olduğu için mutluyum," dedi. "Ve onlar hakkında yazacak bir defterim olduğu için de mutluyum." Annesi gülümsedi. "Hepimizin dünyayı keşfetmenin kendine özgü yolları var," dedi.

O gece Theo en güzel çizimini yatağının üstüne bantladı. Çizimde anne kaşıkçı kuşu gagasını suda süpürüyor, yavrusu da onu taklit ediyordu. Altına yazdı: Farklı uyumlar hayvanların hayatta kalmasına yardımcı olur. Çizime baktı ve gülümsedi. Yarın daha çok hayvan çizecekti. Ama bugün kaşıkçı kuşları onun favorisiydi.